

sig ikke på indeværende tidspunkt i stand til at udtale sig om, hvorvidt en gratis udlevering af svangerskabsforebyggende midler eller af visse former for disse vil kunne gennemføres.

Spørgsmål 28:

„Vil ministeren kunne gå ind for, at ordene „genstande eller stoffer, der er tjenlige til at forebygge svangerskab“ i lovforslagets § 10 ændres til: „Svangerskabsforebyggende midler?““

Svar:

Justitsministeriet har intet at indvende imod, at bestemmelsen i lovforslagets § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres som anført i udvalgets spørgsmål. Som konsekvens heraf bør ordene „genstandene eller stofferne“ i lovforslagets § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres til: „midlerne“.

Spørgsmål 29:

Vil ministeren være sindet at forsøge at skaffe de fornødne bevillinger til gennemførelse af en reklamekampagne med oplysning om præventive midler?“

Justitsministeriet har henholdt sig til følgende svar fra indenrigsministeriet.

Indenrigsministeriet:

Ad spørgsmål 29:

Indenrigsministeriet har for sit vedkommende endnu ikke taget stilling til, i hvilket omfang og under hvilken form der vil være behov for at iværksætte en yderligere oplysnings- og propagandavirksomhed som foreslået i seksualoplysningsudvalgets betænkning II side 47-50. Man er i denne forbindelse enig i den af seksualoplysningsudvalget udtrykte opfattelse, at der bør vises stor tilbageholdenhed med ren propaganda

uden oplysning, og at den personlige kontakt vil være af større betydning over for de vanskeligst stillede familier med en oplysnings- og propagandavirksomhed. Tilrettelæggelsen af en eventuel oplysnings- og propagandavirksomhed med et mere almindeligt sigte, som f. eks. en reklamekampagne med oplysning om præventive midler, kræver derfor efter indenrigsministeriets mening en meget nøje overvejelse.

Spørgsmål 30:

„Under henvisning til strafferammen på fængsel indtil 4 år i lovforslagets § 11, stk. 4, udledes oplysning om, hvad der ifølge praksis er højeste straf for den, der uden at være læge afbryder en andens svangerskab?“

Spørgsmål 31:

„Hvad har hidtidig praksis været med hensyn til at straffe for overtrædelse af det gerningsindhold, der er beskrevet i lovforslagets § 12. Er det muligt at straffe dem, der ikke sælger, men blot leverer stofferne eller genstandene?“

Spørgsmål 32:

„Er der mulighed for at pålægge et strafansvar, når individer eller sammenslutninger, f. eks. foreningen „Individ og Samfund“, udleverer anvisninger på abortindgreb?“

Om disse spørgsmål har justitsministeriet indhentet en udtalelse fra rigsadvokaten. Spørgsmål 31 og 32 har endvidere været forelagt for straffelovrådet. En fotokopi af de fremkomne udtalelser med tilhørende bilag vedlægges.

Justitsministeriet kan tiltræde disse besvarelser.

Underbilag til svaret på spørgsmål 31 og 32.

JUSTITSMINISTERIET

Straffelovrådet.

København, den 11. februar 1970.

Under henvisning til justitsministeriets skrivelse af 3. februar 1970 (L.A.1969.32002-5) skal man vedrørende de af folketingsudvalget rejste spørgsmål bemærke følgende:

Ad spørgsmål 31:

(Hvad har hidtidig praksis været med hensyn til at straffe for overtrædelse af det gerningsindhold, der er beskrevet i lovforslagets § 12? Er det muligt at straffe dem,